

τή της 'Αστυνομίας Βούλτσου και του άνθετος την έπαιχτο να ιδή το Μιστριώτη γαί τον πειση να... επιτρέψη την έπισηνή παρίστασα, γιατί αυτή ήταν ή έπισημία του Βασιλέως! 'Ο άσχημος της φοιτητικής νεολαίας, έπειτα από πολλές παραλήψεις και συζητήσεις, έδεδχη να κλειση τα μάτια, αλλά... για μία και μόνη φορά, λέγοντας:

— 'Αν όμως οι διαφορές της πατρώας γλώσσαςς θέλησαν να έπιμείνουν, θα έτανέδωθον ως λαίλατες! Δεν θα διατάσω να φορέσω τον ένδοξον σκούφον και να κατέβω εις τας όδους άνατρέπον τά πάντα! Ταύτα έλατε του κοριού 'Υπουργού!...

Μετά την προσορινή αυτή συνβρολόγησι, οι φοιτητά διελεύθησαν, άφου πρώτα έμοίρασαν προκήρυξι: «Φύλο των Έλληνηζών Λαών, ποι άρχισε με τή στρατιωτική φράσι: «* * * * *

Μολιαταύτα, στις 16 Νοεμβίον έτοιχοζώθησαν προζώματα άγγέλλοντα την έπισημίη της «'Ορεστιάς»: Οι φοιτητά έφρασαν ν' άναγγείλουν στο Μιστριώτη την παρασπόνδη... 'Ο γρηγοός καθηγητής έβλεπε στο φρενον, μήπως με άναγνίστη έναντιον του 'Υπουργού και έπιπέλαβε τις φράσεις του... 'Η κατάσταση των πνευμάτων έβλεπε πάλα άνηρασταζή, Το Πανεπιστήμιον άνάτατο!...

Κατά το βράδι, και έννο ή παρτάσις της «'Ορεστιάς» είχε άγχιση, μερικοί φοιτητά, οι ζωηρότεροι, ή φανατικώτεροι, με τον τελειόφοιτο της Νομικής Σ. Στάθη Ζωζώνη επί κεφαλής, έσυγκεντρώθησαν στη μεγάλη αίθουσα των φιλόθων του Λαού και συνεσκέθησαν.

'Ο ζ. Ζουζούνης έφράτινε να πάνε έν σωματι στο Θέατρο — άπου ήταν την ώρα εκείνη και ο Βασιλέως — και να τά κάνουν θάλασσα! 'Η πρότασις έν τούτοις δεν έγινε δεχτή, κρινούς γιατί ήταν γνωστον ότι έπιηγε πολλές στρατιές γυφο από το Βασιλικό Θέατρο. Καί ή νύχτα εκείνη έπέρας ήσυχη, με φωνές μόνο και φράσεις.

'Οχι όμως και ή επομένη, 17 Νοεμβίον, 'Ο φοιτητικός κόμος ήταν έξάλλος. Οι φοιτητά, συγκεντρωμένοι, εδάρθισαν εις δύο ομάδας, για να κάμουν το Βασιλικό Θέατρο και το Λιευθητή του! Οι πρώτοι που έβησαν στα Χαντζια βήματα άντιμέτωπο το 'Ιπικό, και άγχιση σωστή μάχη! Οι άλλοι συλλέκθησαν στην όδον Σταδίου, κάτω από το 'Αρσάκειο, με το Πέζικό, που ήταν παραταγμένο στο πλαίσιο της όδοι. Οι φοιτητά χτυπούσαν με τις μαχούρες τους, έφριζαν λάθηρα, ξύλα κλπ. Οι στρατιώτες όμως έμυζαν σμάρες! 'Επί κεφαλής των φοιτητών ήσαν οι Ζουζούνης, Κοιντοφής, Μοιντζουρίδης, Γεωργιάτοζος, Πανταζόπουλος και άλλοι, οι όποιοι σήμερον κατέχουν κωνωνικές θέσεις. (Η γ. ό ζ. Ζουζούνης έγινε Νομάρχης και σήμερα εννε συμβολαιογράφος στη Μακεδονία). Καί έννο το αίμα έστρεξε σε βράσεις και ή φωνή, ή βροχή και οι προβόλοι μουδουδών των άερα, τά όργανα της τάξεως συνελάμβαναν όσους υπορούσαν και τους έφρασαν στον Εισαγγελέα Μπενη-Ψάλτη. 'Ο Εισαγγελέας είχε μεταφέρει το γραφείο του στο... καρενείο «'Ορτινιάς, στην 'Ομόνοια, και έκει άτήγγελες κατηγορίες επί στάσει εναντιον των προσαγομένων φοιτητών!

Κατά τή δύνα του ήλιου, οι στρατός κατόρθωσε να έπιβάλη την τάξι. Τα Χαντζια όμως και ή όδον Σταδίου είχαν βαρφή με άρθον αιμα! Οι σκοτωμένοι ήσαν άρκετοι. 'Εκοιτώθη ένας Κιότριος φοιτητής όνόματι 'Ιωάννης Λεονταδής, ένας Κωνσταντινουπόλιτης, ό Γεώργιος 'Αζωτιάδης, ένας πολίτης από την 'Επίδαφο όνόματι Γεώργιος Μαυτάς και άλλοι, των όποιον ή 'Αστυνομία έφρόντισε να παραλάβη τά πτώματα και να τά θέρη βιαστικά, για να μή γίνη έκμετάλλεισις των θυμάτων από τή 'Αντιπολίτειν.

Στή συμπλοκή της όδοι Σταδίου έσκοτώθηχι κι ένας γέρος μακάθης, των όποιον κατελάσσαν στην έπέλασι του το 'Ιπικό, 'Ανομάζετο Νικ. Δημητρίου.

Μετά τόν ένταξιασμό των θυμάτων, ό άναβρασμός στις τάξεις των φοιτητών έξεκκολούθησε για άρκετες ήμέρες. 'Ο Εισαγγελέας ύπέλαχε εντάγματα συλλήψεως, και στην 'Αστυνομία έβροταίνοντο σαρανταδύ άτομα... Τέλος, ό Προβουτουγός Δημ. Ράλλης έφρότισε την εδύνη των συγκατοικον στο Λιευθητή της 'Αστυνομίας, κι έτσι, με την άπόλυση του Βούλτσου, τά πνεύματα καταπραδνήθηκαν και οι φοιτητά ξαναγύρισαν στα μαθημάτα τους. 'Ο Μιστριώτης έμεινε ενχαριστημένος ότι για μία φορά άκόμη είχε σώσει τή Γλώσσα, «τήν κειδών

ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΡΙΟ

Η ΠΡΟΙΚΑ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Στην άρχαική Βαβυλώνα. 'Η αγορά των νυμφών. 'Η μεγαλύτερη προικα της άρχαιότητας. Μεγυλική, ή «προικισμένη». Χώρες ελόκληρες πού διδονται ως προικες. 'Η προικα του βασιλέως Καρέλου δευ. 'Η προικα της κερής του διευθυντού των «Τάξις» του Λονδίνου κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Το έθιμο της προίκας εννε πανάρχαιο και άπαντάται σ' όλους τους άρχαίους λαούς. κατά τις μαρτυρίες άξιοπιστων συγχρονον ιστορικών. 'Ετσι ό 'Ηρόδοτος άναφέρει ότι στη Βαβυλώνα έπήχε συνήθεια να μάζευοντα μία ώρισμένη περίοδο του έτους μέσα σ' ένα και όδες ή άπάνταρες κοπέλλες που ήθελαν να παντρευθόν. Έκει πήγαιναν και όσοι από τους καίτοιους έπιθυμούσαν να πάρουν όμοιές γυναίκες και διάλεγαν την έξελικτή τους. Για να την πάρουν, όμως, ήσαν υποχρεωμένοι να την άγοράσουν άντι αναλόγου τιμήματος, το όποιο κανονιζόταν από τους άρχοντας της πόλεως.

Τά ζήρηματα αυτό που μάζευονταν από την... αγορά των νυμφών, στο τέλος του χρόνου μοιραζόντουσαν στις άσχημες, ή όποιες έτσι μπορούσαν να βρούν εύκολα σύζυγο, δοδεμένοι ότι ήπληραν και τότε άρκετοι φτωχοί προικωθήρες. Κάποι σ' αυτόν το θιασισμό τρώτο, ό όποιος, δυστυχώς, ποδή γρήγορα έγκατελείφη, έλαχιστες γυναίκες έμειναν στη Βαβυλώνα γερωντοζαρες.

Άκομη παλαιότερα, καθώς βλέπομε στον 'Ομηρο, την προικα την έδιδαν ή γυναίκες και όχι οι άνδρες, όπως στη Βαβυλώνα. 'Η γυναίκες της 'Ομηρικής έποχης, όταν παντρευόντουσαν, ήσαν υποχρεωμένες να φέρουν στο σπίτι των πεθεράκων τους άρκετα μεγάλες προίκες, ή όποιες άπετέλοτονο κινησι από διάφορα είλακά σκετή, πολυτελή έράσματα και πλούσια κοπάδια βοδιών και γιδουφρότιών.

Έν γένη στην άρχαία 'Ελλάδα εννε βεβαίωμενο ιστορικά ότι οι άνδρες έλαρναν άρκετή προικα από τις γυναίκες των.

Τη μεγαλύτερη προικα, δεκά χιλιάδες τάλαντα, την πήρε στην άρχαία 'Ελλάδα ή κόρη κάποιου στρατηγού.

'Επίσης και στη Ρώμη, κατά την περίοδο της άμωής της, ή νέες έτοιμοζήτονο καιά από τους γονείς των. Κάποια μάλιστα Μεγυλική, ή όποια ήταν πλουσιωτάτη και είχε προσφέρει στο σύζυγό της προικα 30,000 ρωμαίκα νομισματα της έποχης εκείνης, εκάλειτο έφ' όσον ζώη έπαικισμένη, λόγω του μεγάλου ποσού της προικής της.

Κατά τον μεσαιώνα, ή γυναίκες έλαρναν ως προικα όχι μόνο ζήρηματα, αλλά και χώρες ελόκληρες, όταν κατήγυνο από οικους ήγεμονικών. 'Η Άννα της Βοετανής, π. γ., κατά το γάμο της, προσέφερε στο σύζυγό της ως προικα... ελόκληρη την έπαρχια Βοετανής, ή δε παρικήσασα 'Ελεονορα, μαζί με το δικτυβίδι της, έδωσε στο Λουδοβίκο τον Τ και τό... Βορδο!...

'Ο Κάρολος όος έπίσης, ό βασιλεύς της 'Ιταλίας, πού του όποιου έλέγετο ότι ό ήμος δεν άντέλεξε και δεν έδνε ποτέ μέσα στο άέρτατον ζώιστο του, έμεγάωσε τη χώρα του χάρις στις... προίκες του!...

Ποδή περιεργη έπίσης ήταν ή προικα που δόθηκε πού έτών έκ μέριον του διευθυντού των «Τάξις» του Λονδίνου στη θυγατέρα του. Σύμφωνα μ' έναν όρο του προικισμωμένου, ό πατέρας υποχρωθήχε να παραχωρήσι στο γαμπρό του ίσοβις... με σείδα της μεγάλης και πασιγνώστης εφημερίδος του, με άτόλυτη δικαιοδοσία!...

αυτήν των εθνικών παραδόσεων», όπως την έλεγε.

Ατές εννε ή σημαντικώστες φοιτητικές ταραχές. Για την ιστορία, σημειώνομε ότι ό πρώτος φοιτητής που ύπεικινισε ταραχές στο Πανεπιστήμιο, έπήξε ό 'Αναστάσιος Γούδας, στα 1848, ό όποιος εννε και ό πρώτος που έλαβε δικατορικό δίπλωμα — της 'Ιατρικής. 'Ο ίδιος εννε και συγγραφέας του ιστορικού βιβλίου «Βιοπαράλληλοι των άνδρών της 'Επαναστάσεως».



Το Οείον Βεφός (Έργον του Φρά Μπαρολομαίο)

